



Na podlagi 9. in 17. člena Statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 50/15, 20/17, 61/19, 92/22 in 34/25), 84. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 97/15, 20/17, 61/19 in 34/25) ter 10. člena Odloka o priznanjih Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 75/96, 13/99 in 91/01) je Občinski svet Občine Kamnik na 21. seji dne 25. 2. 2026 sprejel

S K L E P **o podelitvi priznanj Občine Kamnik v letu 2026**

1. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Prostovoljnemu gasilskemu društvu Duplica zlato priznanje Občine Kamnik** za 100 let neprekinjenega delovanja, za predanost in požrtvovalnost, kar je pomembno prispevalo k varnosti, solidarnosti in razvoju lokalne skupnosti.

Društvo je bilo ustanovljeno 15. decembra 1925 v gostilni Krulovc (današnji Mlakar) na pobudo tovarniških delavcev, obrtnikov in posestnikov z Duplice in Šmarce. Ustanovni člani niso imeli sodobne opreme, vozil ali zaščit, imeli pa so tisto, kar je bilo in ostaja bistveno: pogum, voljo in čut za sočloveka. Iz teh temeljev se je razvilo društvo, ki že sto let varuje ljudi in premoženje.

Kmalu po ustanovitvi so člani začeli zbirati sredstva za opremo in gradnjo gasilskega doma. Gradnja doma se je začela leta 1926 na zemljišču, ki ga je društvu podaril domačin, gasilski dom pa je bil dokončan in predan namenu leta 1927. Leta 1930 je društvo pridobilo prvo gasilsko vozilo znamke Fiat, kar je bil za tisti čas izjemen dosežek. Društvo je ves čas sledilo razvoju in postopoma posodabljalo opremo ter znanje svojih članov.

Druga svetovna vojna je v društvu pustila globoko rano – pet članov je izgubilo življenje. Kljub temu je po vojni ponovno zaživelo in nadaljevalo svoje poslanstvo. Posebno zahtevno obdobje so predstavljala povojna leta, ko je zaradi ustanovitve gasilske enote v tovarni Stol društvo ostalo brez večjega dela članstva in opreme. A z vztrajnostjo in podporo gasilske skupnosti je prebrodilo tudi to preizkušnjo.

V desetletjih, ki so sledila, je Prostovoljno gasilsko društvo Duplica pomembno zaznamovalo gasilsko dogajanje v občini: razvilo je prapor, posodabljalo vozni park, večkrat prilagodilo in razširilo gasilski dom ter redno vlagalo v usposabljanje. V zadnjih dveh desetletjih je s podporo Občine Kamnik in lastnimi sredstvi zagotovilo sodobna gasilska vozila, ki omogočajo hitro in varno posredovanje.

Posebej je treba poudariti obsežen in zahteven intervencijski opus društva. Sodelovalo je pri številnih večjih požarih, industrijskih nesrečah, poplavah, vetrolomih, žledu in drugih naravnih nesrečah – tako na območju občine Kamnik kot tudi drugod po Sloveniji. Med najzahtevnejše

intervencije sodijo poplave v letih 1990, 1998 in 2023, pomoč ob naravnih nesrečah v drugih občinah ter sodelovanje pri zaščiti in reševanju v času osamosvojitvene vojne.

Danes Prostovoljno gasilsko društvo Duplica deluje kot trdna in povezana skupnost operativnih gasilk in gasilcev, veterank in veteranov, mladine in podpornih članic in članov. Društvo poleg gasilstva opravlja številne naloge na področju preventive, izobraževanja, varovanja prireditev in dela z mladimi. S tem pomembno prispeva k varnosti, solidarnosti in vzgoji novih generacij.

Sto let neprekinjenega delovanja pomeni sto let odgovornosti, pripravljenosti in zvestobe skupnosti. To ni samoumevno. To je rezultat dela mnogih generacij gasilk in gasilcev in njihovih družin, ki so vedno stopili skupaj, ko je bilo treba.

Za izjemen zgodovinski pomen, stoletno neprekinjeno delovanje, velik prispevek k varnosti občanov in občanov, ohranjanje gasilske tradicije in vrednot ter nesebično služenje skupnosti, ki presega običajne okvire prostovoljnega delovanja in pomembno vpliva na razvoj lokalne skupnosti, si Prostovoljno gasilsko društvo Duplica zasluži zlato priznanje Občine Kamnik. To ni le priznanje za preteklo delovanje, temveč jasen znak spoštovanja do dela, ki se bo nadaljevalo tudi v prihodnje.

2. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Mileni Erbežnik Klanšek srebrno priznanje Občine Kamnik** za delovanje v okviru Društva Tunški glas in dolgoletno uredništvo glasila Tunški glas, ki širita prepoznavnost Tunjic.

Glasilo Tunški glas praznuje tridesetletnico izhajanja. Od leta 2010 ga kot glavna urednica ureja Milena Erbežnik Klanšek ob podpori članov uredniškega odbora: Marjete Žebovec, Barbare Klanšek, Ivana Nograška, Justina Klanška, Mojce Stele Jeglič, Urbana Nograška, Tilna Vrhovnika, Maje Vrhovnik in Petre Kočar. Glasilo izide ob koncu leta in ga prejme vsako gospodinjstvo brezplačno. Spodbuda za njegov nastanek je bila knjiga Toneta Palčiča *Tunjice*, ki je izšla leta 1995. Pri njenem nastanku je sodeloval tudi raziskovalec in odličen poznavalec tunjiške preteklosti in tunjiški kronist Ivan Nograšek.

Milena Erbežnik Klanšek kot predsednica vodi Društvo Tunški glas, ki je bilo ustanovljeno leta 2013. Osnovna naloga društva je izdaja glasila Tunški glas in organizacija različnih prireditev. Tunški glas je vsako leto obsežnejši in kakovostnejši. Pri izbiri in oblikovanju vsebine sodelujejo mladi in starejši, izobraženi in preprosti ljudje. Revijo z veseljem berejo domačinke in domačini kot tudi drugi zunaj Tunjic in celo v tujini. Tunški glas prikazuje življenje Tunjičank in Tunjičanov, predstavlja uspešne in zanimive krajanke in krajane, pomembne dogodke, kot so življenjske obletnice, obletnice porok, gospodarske uspehe, dosežke društev, športne in druge prireditve, ki jih pripravljajo svet krajevne skupnosti in društva. Posebej je poudarjena ustvarjalnost ljudi. Objavlja potopise s potovanj po domovini in daljnih krajih, pesmi ter spise šolarj in šolarjev. V zadnjih letih je bila velika pozornost namenjena srečevanju z izseljenci, praznovanjem, poimenovanju domačij – starih in novejših – ter zapisovanju imen zemljišč – ledinskih imen.

Društvo Tunški glas se je leta 2014 osredotočilo na mlade s prireditvami na temo krepitve samopodobe mladega človeka, leta 2016 s prireditvami na temo medgeneracijskega povezovanja in izražanja kreativnosti mladih v lokalnem okolju, v avgustu 2017 so priredili *Tunjiško pravljico raziskovanje* in *Tunjiške igre brez meja*, ki so se osredotočale na vsakodnevno življenje kmeta in

njegove družine ter na ravnovesje med delom na kmetiji in prostim časom. Leta 2025 pa je potekalo več prireditev: *Tunjiški pomladni semenj*, *Naše korenine*, *Z glasbo v poletje s tunjiškimi glasbeniki*, *Čar kresne noči* in *Kako so Kranjci postali Slovenci*.

V sodelovanju s Knjižnico Franceta Balantiča Kamnik so pripravili pohod *Tunjiška literarna transverzala – po Steletovi poti*, na katerem so predstavili Birtovo domačijo, kjer se je rodil evropsko priznani umetnostni zgodovinar dr. France Stele, in prebrali nekaj njegovih zgodb. Ogledali so si tudi cerkev sv. Ane, o kateri so leta 2019 pripravili in izdali vsebinsko obnovljeno knjigo *Baročna lepota na Bukovem griču*. Veliko pozornosti posvečajo naravni in kulturni dediščini: vodnim izviro, studencem, starim domačijam, njihovim lastnikom, domačim imenom in zgodovini. V Tunškem glasu je bila objavljena pregledna karta potokov in potočkov, ledinskih imen in domačih imen domačij. Zelo pomembne so stare fotografije, ki pričajo o življenju v preteklosti. Na koncu pa so s kratkimi noticami in fotografijo predstavljene Tunjičanke in Tunjičani, ki so umrli v preteklem letu.

Dejavnost Društva Tunški glas ni vezana le na domači kraj. S pomembnimi gosti od drugod, kot sta bila dr. Karel Gržan in pesnik Tone Kuntner, odpirajo tudi širše poglede na Slovenijo in svet.

Društvo Tunški glas in glasilo, ki ga izdaja društvo, pričata o delovnih ljudeh, ki imajo radi svoj kraj. Prizadevajo si, da bi sedanost in preteklost Tunjic dobro poznali doma in tudi širše. Gonilna sila vseh teh dejavnosti pa je Milena Erbežnik Klanšek.

3. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Prostovoljnemu gasilskemu društvu Gozd srebrno priznanje Občine Kamnik** za 90 let predanega prostovoljnega dela, ki predstavlja steber zagotavljanja varnosti, zaščite in reševanja ter pomemben prispevek k razvoju lokalne skupnosti in celotne občine Kamnik.

Razlogi za ustanovitev društva segajo v leti 1934 in 1935, ko so vas Gozd prizadeli trije večji požari. Društvo je bilo ustanovljeno 20. junija 1936 in je ob ustanovitvi štelo 22 članov, ki so že v naslednjem letu poskrbeli za nakup prve motorne brizgalne in tako postavili temelje gasilstva na območju okoliških naselij. V desetletjih delovanja se je društvo neprestano razvijalo in prilagajalo novim razmeram. Pomembni mejniki v njegovi zgodovini so izgradnja prvega gasilskega doma leta 1968, nabava prvega gasilskega vozila leta 1979 in drugega 1997, prizidava gasilskega doma 1998. ter številne druge pridobitve, ki so krepile operativno pripravljenost in organizacijsko strukturo društva.

Poseben razvojni preskok je društvo doseglo v zadnjih letih, ko je izvedlo več obsežnih in za prihodnost ključnih projektov. Leta 2018 so po dolгих letih varčevanja, številnih delovnih akcijah in ob podpori donatorjev ter Občine Kamnik prvič v zgodovini kupili novo gasilsko vozilo – gasilsko vozilo s cisterno (GVC 16/25). Vozilo je sodobno opremljeno in prilagojeno terenu, ki ga društvo operativno pokriva, ter predstavlja pomembno okrepitev požarne varnosti. Leta 2023 so iz lastnih sredstev kupili in predelali večnamensko gasilsko vozilo (VGV), ki so ga v letu 2025 dodatno nadgradili z gasilskim modulom s 300 litrov vode, namenjenim gašenju gozdnih in manjših začetnih požarov, prvi pomoči in drugim posredovanjem. Društvo je trenutno tudi v postopku pridobivanja novega vozila za prevoz moštva, saj obstoječe ne ustreza več potrebam operativnega dela in prevozu mladine.

Zaradi širitve voznega parka in potrebe po prostoru so leta 2021 začeli z gradnjo prizidka gasilskemu domu. V zadnjih letih so z vloženim delom članic in članov, privarčevanimi sredstvi in ob pomoči donatorjev uredili garažo za obe novi vozili, novo garderobo in štabno sobo. V zgornjih prostorih pa so ob pomoči Občine Kamnik uredili veliko večnamensko dvorano, namenjeno širšemu krogu uporabnikov.

Pomemben prispevek k varnosti prebivalk in prebivalcev je tudi namestitev treh defibrilatorjev in vključitev v sistem prvih posredovalcev. V zadnjem obdobju so celovito posodobili osebno zaščitno in drugo opremo. Društvo je aktivno tudi na področju obveščanja in ozaveščanja splošne javnosti tako na družbenih omrežjih kot v lokalnih glasilih, ustvarili so krajši predstavitevni film o Prostovoljnem gasilskem društvu Gozd, logotip društva in številne druge novosti. Članice in člani sodelujejo pri intervencijah v lokalnem okolju in po Sloveniji, zlasti ob največjih naravnih nesrečah, med katerimi v zadnjih letih izstopajo žledolom leta 2014, gozdni požari na Potoški gori in Krasu leta 2022 ter neurja in katastrofalne poplave v letu 2023, ki so predvsem močno prizadele dolino Črne, kjer društvo deluje.

V le nekaj zadnjih letih so tako v Prostovoljnem gasilskem društvu Gozd kupili dve novi vozili, celostno prenovili gasilski dom, poskrbeli za novo opremo, razvoj in številne novosti na drugih področjih. V navedene projekte in aktivnosti je bilo vloženega mnogo prostovoljnega dela, časa, znanja in osebnega odrekanja članic in članov društva. Njihova predanost, srčnost in vztrajnost so razlog, da se društvo pospešeno razvija in si ob visoki obletnici delovanja zasluži srebrno priznanje Občine Kamnik – kot zahvalo za opravljeno delo in spodbudo za nadaljnje nesebično delovanje v dobro ljudi in skupnosti.

4. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Tatjani Drovenik Čalič bronasto priznanje Občine Kamnik** za povezovanje pedagoškega dela, raziskovanja preteklosti in javne kulturne dejavnosti ter pomemben prispevek k ohranjanju zgodovinskega spomina in lokalne identitete.

Tatjana Drovenik Čalič je po izobrazbi učiteljica in pedagoginja, ki je vsa leta do upokojitve delovala v osnovnošolskem prostoru, med drugim na Podružnični šoli Zgornji Tuhinj kot vodja podružnice in Osnovni šoli Šmartno v Tuhinju, tudi v vlogi pomočnice ravnateljice.

Osrednje mesto njenega delovanja predstavlja kronistično, raziskovalno in publicistično delo. Kot kronistka je napisala in soustvarila več pomembnih kronik in zbornikov, ki trajno dokumentirajo zgodovino ustanov, društev in šol ter s tem zapolnjujejo vrzeli v pisnem spominu lokalnega okolja, kot na primer:

- *Lepo je res na deželi, kjer šola prijazna stoji* je zbornik o podružnični šoli Motnik, ki celovito obravnava zgodovino šole, njen vzgojno-izobraževalni pomen ter vlogo v razvoju in povezanosti krajevne skupnosti;
- *Žlahten spomin – 110 let Kulturnega društva Motnik* je obsežna in sistematična kronika delovanja Kulturnega društva Motnik, ki predstavlja pomemben dokument kulturnega razvoja kraja;
- *Šola na hribu: kronika osnovne šole Zgornji Tuhinj* obsega zgodovino šole v Zgornjem Tuhinju;
- *100 let PGD Šmartno v Tuhinju* je kronika zgodovine gasilskega društva.

Poleg teh velja omeniti prispevek v Japljevem zborniku, kjer je navedena kot avtorica vsebin, povezanih z lokalno zgodovino in šolstvom, ter sodelovanje in objavlanje člankov v drugih zbornikih, med njimi v Kamniškem zborniku, didaktičnih gradivih in lokalnih publikacijah, ki obravnavajo zgodovino Kamnika in njegove okolice.

Zelo pomembno in kontinuirano je tudi njeno sodelovanje z Medobčinskim muzejem Kamnik, kjer deluje kot prostovoljka pri izvedbi pedagoških programov muzeja, avtorica in soavtorica vsebin. Sodelovala je pri razstavnem projektu *Veselo v Kamnik – v glavnem šestdeseta*, kjer je prispevala strokovne vsebine s področja šolstva in vsakdanjega življenja v 60. letih na Kamniškem. Bila je članica študijske skupine pri muzejski publikaciji *Družabnost na Kamniškem od A do Ž*, kjer je obravnavala vlogo šole kot pomembnega družbenega in povezovalnega prostora. V okviru muzeja pa je izvajala tudi predavanja in javne predstavitve, s katerimi je strokovne vsebine približala širši javnosti.

Poleg pisnega in raziskovalnega dela je dejavna kot lokalna zgodovinarica in vodnica. Redno sodeluje s Knjižnico Franceta Balantiča Kamnik, zlasti pri dogodkih, kot je literarna transverzala, kjer udeležencem predstavlja zgodovino šolstva, krajev in ljudi v Tuhinjski dolini. Angažirana je tudi pri vodenih ogledih Kamnika, knjižničnih programih in drugih kulturno-izobraževalnih prireditvah, kjer povezuje zgodovinska dejstva, osebne zgodbe in prostor. V vseh teh letih je sodelovala s Slovenskim šolskim muzejem, kjer je raziskovala zgodovino šolstva in vse to objavljala v prispevkih.

Dolgoletno strokovno, a hkrati dostopno, predano in vsebinsko izjemno bogato delovanje Tatjane Drovenik Čalič bistveno prispeva k razumevanju, ohranjanju in vrednotenju kulturne in zgodovinske dediščine na območju občine Kamnik, zlasti pa Tuhinjske doline. Njeno delo ima trajno vrednost, presega posamezne projekte in predstavlja pomemben prispevek k skupnemu kulturnemu prostoru, čemur pritiče podelitev bronastega priznanja Občine Kamnik.

5. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Jerneju Štrajharju bronasto priznanje Občine Kamnik** za izjemno delo na področju prostovoljstva, humanitarnih dejavnosti in prispevek k prepoznavnosti Kamnika v širšem prostoru.

Jernej Štrajhar je človek mnogih talentov. Že mlad je stopil v gasilske vrste Prostovoljnega gasilskega društva Sela pri Kamniku, kasneje je bil zelo dejaven v Lovski družini Sela pri Kamniku in bil en mandat njen predsednik. Kot zavzeti član gojitvene komisije pri Zvezi lovskih družin Ljubljana je bil za svoje delo odlikovan. Dolga leta je bil član in en mandat tudi predsednik upravnega odbora Lovsko gojitvenega območja, ki združuje 19 lovskih družin v Kamniško-Savinjskem območju. V lovskem strelstvu je z mešano ekipo in kot posameznik leta 1993 zmagal na odprtem državnem prvenstvu, kjer so sodelovali športni strelci, vojska in policija. Je avtor zbornika Lovske družine Sela pri Kamniku in soavtor tridnevnega programa ob 110-letnici lovstva na Kamniškem.

Kot član Turističnega društva Tuhinjska dolina je nekaj let prisostvoval pri izvedbi živih jaslic v Snoviku. Daljše obdobje je sodeloval v dramski skupini Kulturnega društva Srednja vas pri Kamniku in kasneje v dramski skupini Krajevne skupnosti Sela.

Je član Športnega in kulturnega društva Sela pri Kamniku in vodja sekcije Tomos legende. Skupaj z zanesenjaki Tomosovih dvokolesnikov organizira posebne zgodbe, kot so *Rad bi te objel, dežela moja*, ko so v štirih dneh obvozili mejo Slovenije; z zgodbo *Od Avsenika do Slaka* pa so se z obiskom grobov poklonili velikanom slovenske narodnozabavne glasbe. Sodeloval je tudi pri nastanku knjige o Lojzetu Slaku z naslovom *Nocoj je glas harmonike spomine spet predramil*, avtorice Anice Levstik. Zadnji podvig z mopedi je zgodba *Od lipe do lipe*. Ker je lipa simbol slovenstva, mu je to poseben izziv. S Tomos legendami in glasbeno skupino obiskujejo stare lipe v slovenskih krajih, jih spoznavajo in promovirajo domači Kamnik.

Pomoč ljudem v stiski je Jerneju Štrajharju v posebno zadovoljstvo. Z Lovsko družino Sela pri Kamniku je takoj po osamosvojitvi Slovenije dvakrat organiziral dobrodelni dogodek *Večer glasbe, humorja in plesa* v športni dvorani v Kamniku. Ob dveh svojih okroglih obletnicah je namesto daril sredstva namenil enkrat slepemu fantu, drugič pa skladu za nakup šolskih potrebščin ene od slovenskih osnovnih šol. Zbiral je tudi denar za Hospic. Po poplavah avgusta 2023 so člani sekcije Tomos legende zbrali kar nekaj denarja in obdarili poplavljenca v Savinjski dolini ter družino v kamniški občini. Skupaj z županom so ob Kamniški Bistrici, v bližini skulpture mamuta, posadili lipo v spomin in opomin na ujmo in poplave, ki je prizadela tudi večji del kamniške občine. Poleg tega je odličen organizator in pomočnik pri pripravi mnogih prireditev. V preteklosti je pomagal pri izvedbi županovih plesov, kjer se je zbiralo sredstva za dvigalo v Domu kulture Kamnik in pomoč drugim gibavno oviranim osebam. Z delom in kuharskim talentom pa je pomagal tudi pri izvedbi treh *Podoknic Nedeljskega*: v Motniku, Palovčah in na Brezjah.

Jernej Štrajhar je velik domoljub in ambasador dobre volje. Včasih pa je rad sam. Takrat svoje občutke zlije v pesmi, ki jih je zbral v dveh knjižicah. Vse omenjeno je glas o Kamniku poneslo tako na Kozjansko kot v Slovenske gorice.

6. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Zavodu Oreli bronasto priznanje Občine Kamnik** za delovanje na področju prostovoljstva, pomoči starejšim in medgeneracijskega sodelovanja v občini Kamnik.

Zavod Oreli je neprofitna nevladna organizacija, ki skrbi za *Razvoj občinskega modela za reševanje potreb starejših v občini Kamnik*. Razvoj občinskega modela s podporo Občine Kamnik poteka ustaljeno že šestnajsto leto zapored. Model je živ sistem, ki je nastal na osnovi terenskega in strokovnega dela ter se prilagaja staranju prebivalstva in demografiji v občini Kamnik. Zavod Oreli ga vsako leto nadgrajuje na osnovi novih spoznanj stroke doma in v tujini.

V okviru Zavoda Oreli delujeta svetovalna pisarna in informacijska točka za starejše, kjer je vključenih več kot 70 prostovoljcev. Zavod Oreli povezuje in koordinira pomoč starejšim v občini Kamnik, razvija nove ideje ter se povezuje na regijski in nacionalni ravni z drugimi sorodnimi nevladnimi organizacijami, kot so Slovenska filantropija, Zveza društev upokojencev Slovenije, Društvo Sobivanje, Razvojni center Srca Slovenije in druge. Vsebinsko je razvil programsko rešitev *Prostovoljec* za sprejemanje naročil pomoči na domu, koordinacijo in izvedbo del. Razvil je več kot 50 različnih modulov izobraževanj, z vsebinami, ki primeroma naslavljajo: kdaj v dom za starejše, prilagoditev nepremičnin za bivanje v starosti, demenco, detabuizacijo smrti in drugo. Izvaja tudi izobraževanja za prostovoljstvo in koordinacijo 14. institucij v občini Kamnik za pomoč

starejšim. Inovativni del vzpostavitve modela za pomoč starejšim je Zavod Oreli izdal v dveh knjižicah. Nekdanji varuh človekovih pravic Peter Svetina je v uvodu zadnje zapisal: »Vzajemnost in solidarnost krepita socialno kohezivnost družbe, zgodbe, ki jih pišete v Zavodu Oreli, so izvrsten primer iskrenega sodelovanja in povezovanja. Hvala, ker razumete, kaj pomeni biti človek človeku.«

Strokovno in inovativno delo je temelj, ki je omogočil povezovanje na regijski in nacionalni ravni z občinami in univerzami ter preboj širše v Evropsko unijo. Na Zavodu Oreli je omogočena praksa študentkam in študentom različnih fakultet, na primer Alme Mater Europaeae, Fakultete za socialno delo, Fakultete za informacijske študije in drugih. Izdelali so vrsto filmov o prostovoljstvu in pomoči starejšim ter bili večkrat gostje na RTV Slovenija. Točka za starejše je bila implementirana v več drugih občin, v Litijo, Lukovico in Šmartno pri Litiji.

Veliko priznanje strokovnemu delu v Zavodu Oreli in promociji občine Kamnik so različni obiski predstavnikov ministrstev, nekdanjega varuha človekovih pravic Petra Svetine in zlasti Rose Kornfeld Matte, ki je bila zadolžena za uveljavljanje človekovih pravic starejših pri Uradu visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice.

Kot partner Zavod Oreli z Občino Kamnik sodeluje v različnih mednarodnih projektih in posvetih ter predstavlja rešitve v regijskem in evropskem prostoru. Zadnje povezovanje je bilo izvedeno z največjo in najvplivnejšo organizacijo za starejše v Evropi – ÆLDRE Sagen iz Kopenhagna, ki združuje več kot 900.000 članic in članov.

Kakovostnemu delu Zavoda Oreli priča tudi najvišje priznanje za najboljši prostovoljski projekt v Sloveniji, ki ga je v letu 2009 prejela osnovnošolska prostovoljska skupina, nagrada *Dobrotnik leta* Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ter revije Naša žena, ki ga je v letu 2010 prejel Zavod Oreli in zadnjih 16 let vsakoletno priznanje za prostovoljsko delo, ki ga podeljuje Mladinski svet Slovenije pod pokroviteljstvom predsednika države.

7. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Alešu Ocepku zlato priznanje Občine Kamnik** za direktorovanje Arboretumu Volčji Potok.

Aleš Ocepek je bil direktor Arboretuma Volčji Potok brez prekinitve od leta 1988 do 2024, torej polnih 36 let. Pod njegovim vodstvom je Arboretum Volčji Potok postal eden najprepoznavnejših turističnih ciljev v občini Kamnik in hkrati znamka, ki je danes priznana po vsej Sloveniji kot tudi v tujini. Uspešnost njegovega vodenja najlažje ponazorimo z rastjo obiskanosti. Ta je od približno 15.000 vstopov letno konec osemdesetih let zrasla na več kot 350.000 vstopov ob zaključku njegovega direktorovanja. Rast obiska je bila sad načrtnega dela. Kot direktor je bil vir novih idej, imel pa je tudi smelost, da je po temeljitih premisleku prevzel tveganje in jih uresničeval.

Ko je nastopil funkcijo, je imel Arboretum Volčji Potok 15 zaposlenih in dolgove. Javnih sredstev takrat ni bilo. Takoj se je lotil izzivov in po zaslugi delavnosti ter podjetniške žilice z notranjimi močmi kolektiva ustvaril uspešno podjetje. Arboretum Volčji Potok od leta 1991 deluje kot javni zavod, ki se ukvarja tudi z gospodarsko dejavnostjo. Kdo se ne spomni legendarnih cvetličnih razstav v 90. letih in velike razstave dinosavrov, ki je obnorela otroke? Kljub množičnosti prireditev pa je Aleš Ocepek skrbel, da je bilo po zaključku vse na svojem mestu. Z ustvarjeno akumulacijo

se je Arboretum Volčji Potok pod njegovim vodstvom razvil v trden gospodarski subjekt in kulturni spomenik z urejeno infrastrukturo za obiskovalce. Danes zaposluje 88 ljudi, od tega je 50 zaposlenih iz občine Kamnik. V vseh letih njegovega direktorovanja plače niso nikoli kasnile.

Aleš Ocepek je vedno skrbel za dobro sodelovanje med državnim javnim zavodom in Občino Kamnik. Ta je sprejela njegovo pobudo, da delno sofinancira letne vstopnice, ki so za prebivalke in prebivalce občine močno znižane. Letne oziroma sezonske vstopnice so se odlično prijele. V letu 2024 jih je koristilo 2.600 občanov in občanov občine Kamnik, od katerih je v povprečju vsak Arboretum Volčji Potok obiskal dvajsetkrat. Po zaslugi Aleša Ocepka je Arboretum postal bivalni vrt za Kamničanke in Kamničane in njihove otroke, za katere je še posebej zanimivo senčno otroško igrišče, ki je bilo urejeno v duhu pospeševanja obiska družin.

Posebno dragocen je bil Arboretum Volčji Potok v mesecih omejenega gibanja med epidemijo koronavirusa. Da je bil arboretski park zaprt samo nekaj dni in ne cele mesece, gre pripisati Alešu Ocepku, ki je izkoristil vsa znanstva, tudi politična, iz časa, ko je bil med letoma 1992 in 1997 član Državnega sveta Republike Slovenije. Gibanje na prostem je namreč bistveno za telesno in duševno zdravje.

Ob Arboretumu Volčji Potok, ki je izletniški cilj za širšo populacijo, se je Aleš Ocepek angažiral pri nastajanju golfskega igrišča v sosesčini Arboretuma. Na golfskem igrišču so se lastniki menjali, toda infrastruktura je ostala del nišne turistične ponudbe v občini Kamnik.

Arboretum Volčji Potok s terenskimi ekipami prispeva k urejenosti naselij in vrtov v občini Kamnik, kar je pomembno za celostno lokalno turistično ponudbo. Aleš Ocepek si je ves čas direktorovanja prizadeval za razvoj ponudbe in povezovanje turističnih ponudnikov v občini Kamnik.

Direktorovanje Arboretumu Volčji Potok je življenjsko delo Aleša Ocepka, saj je iz nič ustvaril javni zavod z močno strokovno ekipo in javnim programom, ki pomembno soustvarja turistično in kulturno krajino občine Kamnik.

8. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Društvu paraplegikov ljubljanske pokrajine zlato priznanje Občine Kamnik** za dolgoletno družbeno pomembno delovanje ter sooblikovanje vključujoče, solidarne in dostopne skupnosti.

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je bilo ustanovljeno 5. decembra 1978. Združuje 360 članic in članov z okvaro hrbtenjače, para in tetraplegikov, ki živijo v 38 občinah osrednje Slovenije; od tega jih živi 22 v občini Kamnik. Ima status nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega, zdravstvenega in invalidskega varstva. Društvo je eno izmed devetih lokalnih društev paraplegikov, ki so vključena v Zvezo paraplegikov Slovenije, ki deluje na nacionalni ravni. Društvo je tudi izvajalec osebne asistencije po Zakonu o osebni asistenci ter ima tako kamniške uporabnice in uporabnike kot tudi asistentke in asistente. Temeljno poslanstvo društva je izboljševanje kakovosti življenja gibalno oviranih oseb, spodbujanje njihove samostojnosti, neodvisnosti in enakopravnega vključevanja v družbeno življenje.

Društvo izvaja posebne socialne programe, ki nudijo podporo za samostojnejše življenje, omogočajo aktivno vključevanje v skupnost, ponujajo dejavnosti za krepitev zdravja in zdravega

načina življenja, vključujejo aktivnosti športno-rekreativnih in prostočasnih vsebin, omogočajo kulturno udejstvovanje, nudijo podporo pri zagotavljanju finančne in socialne varnosti. Poleg programov, ki so namenjeni predvsem osebam z okvaro hrbtenjače (posredno tudi njihovim svojcem), izvaja številne aktivnosti osveščanja in informiranja družbe o gibalno oviranih osebah, opozarja mlade na nevarnosti v prometu in pri prostočasnih dejavnostih, poudarja pomen dostopnega grajenega okolja in sodeluje pri odpravljanju grajenih in socialnih ovir. Za kakovostno izvajanje programov se povezuje s številnimi strokovnjaki, institucijami in lokalnimi skupnostmi. V okviru dejavnosti želi kljub težki oviranosti čim več članic in članov vključiti v načrtovanje in izvajanje programa.

Čeprav ima društvo sedež v Ljubljani, največ njegovih članic in članov zunaj Ljubljane živi v občini Kamnik, zato društvo z Občino Kamnik že vrsto let tvorno sodeluje pri številnih dejavnostih.

Izvaja oblike pomoči na domu in družabništva, ki članicam in članom omogočajo daljše samostojno bivanje v domačem okolju, zmanjšujejo socialno izolacijo in prispevajo k večji varnosti in kakovosti vsakdanjega življenja.

Posebno pozornost namenja športnim in rekreativnim dejavnostim, ki pomembno prispevajo k telesnemu in duševnemu zdravju članic in članov ter njihovi aktivni socialni vključenosti. V občini Kamnik društvo že vrsto let organizira turnirje v kegljanju. Leta 2025 je v Kamniku izvedlo tekmovanja v košarki na invalidskih vozičkih, s čimer je prispevalo k večji prepoznavnosti parašporta, promociji enakih možnosti in ozaveščanju širše javnosti o sposobnostih in potencialih gibalno oviranih oseb.

Društvo izpostavlja kulturno dejavnost in vključevanje svojih članic in članov v kulturno življenje. Recitatorska skupina pod vodstvom članice Darinke Slanovec že nekaj let prireja recitale na različnih lokacijah in priložnostih, med drugim tudi v Medgeneracijskem centru Bistrica.

Sistematično si prizadeva za izboljšanje dostopnosti grajenega okolja; med drugim vsakih nekaj let organizira delovne sestanke tudi v občini Kamnik, ki pomembno prispevajo k dialogu med uporabniki in odločevalci ter k dolgoročnim izboljšavam v lokalnih skupnostih.

Društvo je leta 2019 prejelo priznanje Občine Domžale in leta 2023 Mestne občine Ljubljana, za delovanje in prispevek k izboljšanju kakovosti življenja občank in občanov občine Kamnik ter sooblikovanje vključujoče, solidarne in dostopne skupnosti pa si zasluži tudi zlato priznanje Občine Kamnik.

9. Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Klemenu Leskovcu srebrno priznanje Občine Kamnik** za ustanovitev in vodenje Godbe Tuhinjska dolina.

Klemen Leskovec je pred desetimi leti z vizijo in srčnostjo ustanovil Godbo Tuhinjska dolina, ki danes združuje poklicne in ljubiteljske glasbenice in glasbenike večinoma iz Tuhinjske doline, in tiste, ki imajo tu svoje korenine, a živijo drugje. Godba predstavlja pomemben steber kulturnega življenja v krajevni skupnosti Sela pri Kamniku in tudi širše v Tuhinjski dolini. Njegova predanost, vztrajnost in vera v ljudi so ustvarile prostor povezovanja, rasti in ponosa.

Klemen Leskovec ni le ime, zapisano ob ustanovitvi tuhinjske godbe – je njeno srce, njen začetni utrip in njen vztrajni pogon. Je človek, pri katerem se sanje nikoli ne ustavijo pri zamisli, temveč vedno najdejo pot v dejanje. Kot pobudnik in idejni vodja je v pravem trenutku prepoznal, da kraj potrebuje glas, ki bo govoril z glasbo! Zbral je pogum, voljo in ljudi, da se je ta glas lahko rodil, in nastala je Godba Tuhinjska dolina. Neomajna predanost glasbi ni zgolj hobi ali občasna strast, temveč način življenja. Glasba mu je bila položena že v zibelko. Družinske korenine so prepletene z notami in so v njem zgodaj zanetile ljubezen do zvoka, skupnega ustvarjanja in občutka pripadnosti, ki ga zmore dati le glasba. Sorodniki glasbeniki so mu pokazali pot, on pa jo je razširil, poglobil in jo približal širši javnosti, kraju in mladim.

Klemen Leskovec je gonilna sila v najžlahtnejšem pomenu besede. Ko drugi vidijo oviro, on vidi nalogo. Ko se zdi, da je nemogoče, poskusi še enkrat in še enkrat, uporabi vsak stik, vsako poznanstvo, vsako izkušnjo. Pozna širok krog ljudi, ki jih zna povezovati z iskreno človeško toplino, ne zaradi koristi, temveč zaradi skupnega cilja, glasbe.

Je požrtvovalen organizator, ki mu ni težko ostati buden pozno v noč, oblikovati plakate, skrbeti za obveščanje, koordinacijo, oglaševanje na družbenih omrežjih in osebna povabila. Njegova skrb se ne konča, kjer se glasba začne – prisoten je prej in ostane, ko se zadnji toni že poležejo.

Ob vsem tem pa je družinski človek. Kot oče in mož je z ženo Klavdijo v glasbenem duhu vzgojil hčeri Evo in Niko, ki glasbo ne le igrata, temveč jo čutita in živita. Domači prag, družina in skupni trenutki so njegov temelj, iz katerega črpa moč za vse zunanje izzive.

Klemen Leskovec je ne nazadnje iskren domoljub. Njegovo srce bije za Slovenijo, za njen jezik, kulturo in ljudi, še posebno pa za domači kraj. Zanj Tuhinjska dolina ni le kraj na zemljevidu, temveč zgodba, ki jo je vredno pripovedovati – z glasbo.

Št. 032-0006/2022

Kamnik, dne 25. februarja 2026

Župan
Občine Kamnik
Matej Slapar